

Żyją, a jakby nie żyli

Żyją, a jakby nie żyli,
Patrzą, a jakby nie patrzyli,
Słuchają, a nie rozumieją niczego;
Zamknęci w sobie,
W swoim własnym, ograniczonym świecie.

Czasem tylko zaświta w nich iskierka świadomości,
Przypomni znana, ulubiona melodia i znane słowa,
Wspomnienie tamtego, dawnego świata, w którym żyli;
Ożywią się na dźwięk znanego imienia,
Poruszą na widok bliskiej osoby;
Po chwili znów wracają do siebie i milkną,
Zapatrzeni gdzieś w daleką przestrzeń,
Niewidzącym, pustym wzrokiem.

Zużyci, wypaleni ludzie, którzy stracili energię
I zainteresowanie życiem.
Żyją, a jakby nie żyli.